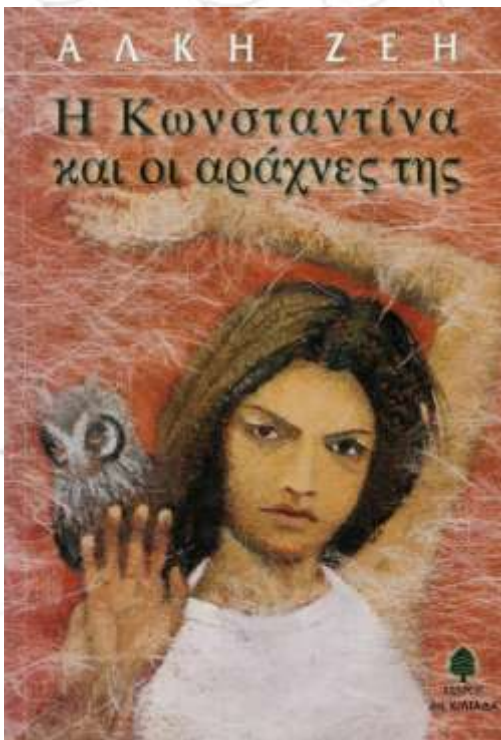

Η Κωνσταντίνα και οι αράχνες

ΑΛΚΗ ΖΕΗ

ΜΕΛΗ ΟΜΑΔΑΣ: ΚΥΔΩΝΑΚΗ ΕΜΜΑΝΟΥΕΛΑ, ΘΕΟΛΟΓΟΥ ΝΕΦΕΛΗ

Η Κωνσταντίνα είναι το μόνο παιδί που έχουν αποκτήσει οι γονείς της, όχι όμως και το μόνο εγγόνι που έχει αποκτήσει η γιαγιά της, η οποία όπως φαίνεται δεν της έχει ιδιαίτερη αδυναμία. Ιδιαίτερη αδυναμία είχε μόνο στην ξαδέλφη της που δεν βρίσκεται στη ζωή πια.

Όλα ξεκίνησαν από την πρώτη μέρα που ήρθε η Κωνσταντίνα στη ζωή. Οι πιθανότητες να ζήσει ήταν ελάχιστες. Κι όμως το μικρό αυτό λειψανάκι πήγαινε πια δημοτικό στην Ελλάδα, έχοντας και τους δυο της γονείς εκπαιδευτικούς. Όταν όμως οι γονείς της βρίσκουν καλύτερη δουλειά στην Γερμανία – την οποία λόγω Κατοχής μισεί η γιαγιά της – μετακομίζουν εκεί.

Η Κωνσταντίνα γράφεται σε ένα μεγάλο, καινούριο σχολείο στο οποίο θα γνωρίσει την κολλητή της αλλά και ένα άλλο άνθρωπο που θα της σταθεί αργότερα: τον Χερ Χάινερ, ο οποίος είναι διευθυντής του νέου της σχολείου. Εντοπίζει στην Κωνσταντίνα πολλά καλά χαρακτηριστικά, πράγμα που την κάνει να τον συμπαθήσει αμέσως.

Μετά από πολύ καιρό οι γονείς της χωρίζουν. Ο πατέρας της είναι αποφασισμένος να ξαναφτιάξει τη ζωή του με τη μαμά της Μπριγκίτε, συμμαθήτριάς της Κωνσταντίνας, ενώ η μαμά της με τον κύριο Γιάννη.

Σε μια τόσο δύσκολη κατάσταση αποφασίζουν όλοι μαζί να στείλουν την Κωνσταντίνα για λίγο καιρό, ίσως και πολύ, στην Ελλάδα να μείνει με την γιαγιά της. Εκεί η Κωνσταντίνα φοιτά στο Γυμνάσιο της περιοχής, στην πρώτη τάξη και γνωρίζει νέα παιδιά. (Δεν ξεχνά όμως και την κολλητή της φίλη στην οποία στέλνει συχνά γράμματα).

Στο σχολείο της γνωρίζει τον Λουμίνη, που βρίσκεται σε παρόμοια κατάσταση με εκείνη. Ο Λουμίνης, όμως είναι χρήστης ναρκωτικών και σιγά – σιγά μπλέκει και την ίδια στο περίεργο αυτό «παιχνίδι». Αρκετό καιρό αργότερα η Κωνσταντίνα για να μπορεί να παίρνει το πολυπόθητο αυτό χαπάκι, κλέβει μερικά από τα σπάνια γραμματόσημα της γιαγιάς της. Τα δίνει στον Λουμίνη και εκείνος με τη σειρά του στη Λαΐδη Ντι, έμπορο ναρκωτικών η οποία τους δίνει τον «θησαυρό» τους.

Μετά από κάποιο καιρό η Κωνσταντίνα συναντά τον Λουμίνη μ' ένα κουτί στα χέρια του. Της αποκαλύπτει μια κουκουβάγια που, καθώς λέει, του έσωσε τη ζωή πετώντας χτυπημένη δίπλα του πριν κάνει ένεση. Έτσι ξεκινάει το ταξίδι της διάσωσης της. Κατά τη διάρκειά του η Κωνσταντίνα λέει στο Λουμίνη το σχέδιο για να γυρίσουν «εκεί πραγματικά που θέλουν». Του δίνει γραμματόσημα κρυφά από τη γιαγιά της και τις τρεις Ασπασίες για να τα πουλήσει στη Λαΐδη Ντι. Το σχέδιο ξεκινά, όμως ο Λουμίνης δεν εμφανίζεται. Η Κωνσταντίνα λοιπόν επισκέπτεται μόνη της την Λαΐδη Ντι, η οποία για την ηρεμήσει της κάνει μια ένεση. Όταν ο Λουμίνης βρίσκει το κορίτσι λιπόθυμο, το αφήνει κάτω από το σπίτι της γιαγιάς της. Εκείνη τότε καταλαβαίνει τι συμβαίνει. (Οι φίλες της γιαγιάς, οι τρεις Ασπασίες, συνεχώς την ρωτάνε το ίδιο που ρώταγε κι εκείνη την εγγονή της για τον χωρισμό των γονιών της:

- Μα καλά, δεν κατάλαβες τίποτα;
- Όχι, τίποτα.)

Όλοι αντιμετωπίζουν το γεγονός πολύ ψύχραιμα. Μάλιστα το άρρωστο κορίτσι επισκέπτεται και ο αγαπημένος της δάσκαλος, ο κύριος Μπένος μαζί με τη γλυκιά γυναίκα του, την οποία αμέσως συμπαθεί η Κωνσταντίνα. Η γυναίκα του κυρίου Μπένου είχε περάσει κι εκείνη ένα παρόμοιο πρόβλημα και καταλαβαίνει απόλυτα το νεαρό κορίτσι.

Τέλος αυτό που θα παρακινήσει την Κωνσταντίνα να δεχθεί εξωτερική βοήθεια είναι μία επίσκεψη της Λαΐδη Ντι η οποία εμφανίζεται για πρώτη φορά σαν ένα απλό καθημερινό κορίτσι. Την ενημερώνει για τον θάνατο του φίλου της Λουμίνη και της δίνει το αγαπημένο του φυλαχτό.

Ποια σκηνή θυμάστε περισσότερο και γιατί; Εάν θέλετε, μπορείτε, να τη ζωγραφίσετε ή να τη δραματοποιήσετε.

Η σκηνή που θυμόμαστε περισσότερο είναι όταν η Λαΐδη Ντι επισκέπτεται την Κωνσταντίνα για να της μεταφέρει το δυσάρεστο μήνυμα για τον θάνατο του Λουμίνη. Η Λαΐδη Ντι ή Νόρα, όπως παρουσιάστηκε στη γιαγιά της Κωνσταντίνας, αποκαλύπτει στην Κωνσταντίνα τον πραγματικό της εαυτό δηλαδή μια απεριποίητη και χλομή κοπέλα. Της δίνει το κολιέ που φορούσε ο Λουμίνης με το Λύκο που είχε τρύπα στην κοιλιά. Της λέει πως ο Λουμίνης ήθελε εκείνη να το έχει και πως το παιδία ξεψύχησε παίρνοντας ναρκωτικά. Επίσης της λέει πως βρέθηκε νεκρός στο πλοίο πηγαίνοντας να βρει την Κωνσταντίνα, τη μικρή κουκουβάγια που είχαν προστατέψει τα δυο παιδιά.

Θυμόμαστε την σκηνή αυτή διότι είναι η αιτία που αποφάσισε η Κωνσταντίνα πως εκείνη θέλει να ζήσει μακριά από τα ναρκωτικά. Είναι επίσης μια από τις πιο ανατρεπτικές σκηνές του κειμένου αφού είναι ένα απροσδόκητο τέλος.

(οι μαθήτριες επέλεξαν να δραματοποιήσουν τη συγκεκριμένη σκηνή)

Δώστε έναν διαφορετικό τίτλο στο βιβλίο και εξηγήστε γιατί τον επιλέξατε.

Ο διαφορετικός τίτλος που θα δίναμε στο βιβλίο είναι «**Δύο διαφορετικές Κωνσταντίνες**». Επιλέξαμε τον τίτλο αυτό διότι, όπως λέει και η πρωταγωνίστρια του βιβλίου, κάθε φορά που έπαιρνε το μπλε χαπάκι, γινόταν ένας τελείως διαφορετικός άνθρωπος, μια διαφορετική Κωνσταντίνα. Ενώ χωρίς αυτό ήταν ένα μικρό, ντροπαλό και άχαρο κορίτσι, όταν έπαιρνε το χαπάκι δεν την ένοιαζε τίποτα, μπορούσε μάλιστα και να αντιμιλήσεις στη γιαγιά της, κάτι που θα έκανε ποτέ η άλλη Κωνσταντίνα. Ήτανε λοιπόν δυο διαφορετικές Κωνσταντίνες...

Ετοιμάστε ένα μικρό διάλογο ή συνέντευξη με έναν ή και περισσότερους από τους ήρωες.

(Παίρνοντας συνέντευξη από την γιαγιά της Κωνσταντίνας...)

-Καλησπέρα σας, κυρία Ισμήνη.

-Καλησπέρα, παιδί μου.

-Πείτε μου, τι πιστεύετε πως ώθησε την Κωνσταντίνα στην χρήση των ναρκωτικών;

-Είναι πολλά. Τον πραγματικό λόγο τον γνωρίζει μόνο η Κωνσταντίνα... Φταίω και εγώ!

-Τι εννοείτε, φταίτε κι εσείς;

-Ποτέ δεν δέθηκα με την Κωνσταντίνα. Δεν ξέρω γιατί... Το μόνο που ξέρω είναι πως εγώ φταίω. Ήμουν πολύ αυστηρή μαζί της. Πάντα. Δεν της έδειξα ποτέ πόσο πραγματικά την αγαπάω. Ποτέ....

-Έχετε καλές σχέσεις με τους γονείς της;

-Παιδιά μου είναι. Τους αγαπάω.

-Στις αποφάσεις που παίρνουν, τους στηρίζετε;

-Σ' αυτές που θεωρώ σωστές. Μόνο σ' αυτές...

-Ποιες κατά τη γνώμη σας είναι οι «σωστές» τους αποφάσεις; Και ποιες οι λάθος;

-Η πιο σωστή τους απόφαση ήταν ο ερχομός της Κωνσταντίνας μας και το πιο μεγάλο τους λάθος ο χωρισμός τους.

-Κάτι τελευταίο. Η Κωνσταντίνα σε τι κατάσταση βρίσκεται τώρα;

-Το Κωνσταντινιώ εδώ και επτά μήνες είναι στην Γερμανία μαζί με τη μαμά της και το μωρό. Είναι ευτυχισμένη και ο λόγος, φυσικά δεν είναι πλέον τα ναρκωτικά.

-Ευχαριστούμε πολύ.

(Παίρνοντας συνέντευξη από τον κύριο Μπένο)

-Καλησπέρα σας.

-Καλησπέρα.

-Πείτε μου, πότε καταλάβατε πως κάτι συμβαίνει με την Κωνσταντίνα;

-Η Κωνσταντίνα είναι δύσκολο παιδί. Αν δεν σε συμπαθεί, δεν της παίζεις κουβέντα. Εμένα όμως πάντα μου μιλούσε. Και όταν σταμάτησε, εκεί είναι που κατάλαβα πως κάτι σοβαρό της συμβαίνει.

-Ποια ήταν η αντίδρασή σας όταν την είδατε με κουρεμένα όλα τα μαλλιά της;

-Όλοι οι καθηγητές πίστευαν πως είναι μια περίεργη μόδα των σημερινών εφήβων. Όμως εγώ ήξερα πως δεν ήταν αυτό. Νόμιζα πως κάτι είχε συμβεί στην οικογένειά της. Που να ήξερα....

-Μόλις σας ενημέρωσε η γιαγιά της για το συμβάν, τι κάνατε;

-Έτρεξα να την δω. Μίλησα και στη γυναίκα μου. Εκείνη είχε περάσει τα ίδια και ήξερε. Προσπαθούσαμε να την βοηθήσουμε όπως μπορούσαμε.

-Σας λείπει;

-Πάρα πολύ! Την νιώθω σαν παιδί μου. Μα και τα σαββατοκύριακα που έρχεται όλο μαζί μας είναι. Αυτό που με κάνει πιο χαρούμενο είναι που είναι επιτέλους ευτυχισμένη!

-Ευχαριστούμε πολύ.

-Εγώ ευχαριστώ.